

Sygnatura akt II Cz 664/15

POSTANOWIENIE

K., dnia 27 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu Wydział II Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO. Wojciech Vogt

po rozpoznaniu w dniu 27 października 2015 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku H. D. i W. D.

z udziałem H. P. i B. P.

o zasiedzenie

na skutek zażalenia wnioskodawców

od postanowienia Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 15 lipca 2015 r., sygn.. akt I Ns 1877/14

postanawia:

oddalić zażalenie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Kaliszu oddalił wniosek H. D. i W. D. o zwolnienie ich od opłaty od apelacji. Sąd Rejonowy ustalił, że wnioskodawcy prowadzą wspólne gospodarstwo domowe z synami i synową. W. D. pracuje i zarabia 1800 zł brutto, a H. D. z tytułu renty chorobowej otrzymuje 625,22 zł netto. Syn T. uzyskuje dochód w wysokości 1900 zł brutto, a D. w wysokości 1750 zł brutto. Koszty utrzymania mieszkania wnioskodawców wynosi 1274 zł, w tym opłaty za energię, gaz, wodę, podatek, wywóz odpadów, ogrzewanie i telefon. Koszty leczenia wnioskodawców wynosi 200 zł miesięcznie.

W oparciu o te ustalenia Sąd ocenił, że wnioskodawcy są w stanie pokryć koszty apelacji bez uszczerbku dla koniecznego utrzymania siebie i rodziny. Opłata ta wynosi 2000 zł.

Zażalenie od tego rozstrzygnięcia złożyli wnioskodawcy nie zgadzając się z oceną, że wnioskodawcy są w stanie dokonać opłaty od apelacji bez uszczerbku dla swojego utrzymania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

Należy podkreślić, że miesięczny stały dochód wnioskodawców wynosi 1116 zł (kwota netto od 1800 zł) plus 625,22 zł, czyli kwotę **1741 zł**. Tego typu dochód, przy założeniu, że wnioskodawcy prowadzą wspólne gospodarstwo z synami, umożliwia im poczynienie oszczędności w koniecznych wydatkach i opłacenie opłaty od apelacji.

Każdy kto prowadzi sprawę sądową musi liczyć się z wydatkami i poczynić oszczędności na pokrycie kosztów sądowych. Jest to najczęściej związane z obniżeniem – i tak już niewysokiego – poziomu życia. Przepis bowiem

umożliwia zwolnienie od kosztów sądowych tylko w sytuacji, gdy związany z tymi kosztami wydatek podważy podstawy egzystencji wnioskodawcy lub jego rodziny. W przepisie bowiem mowa o „koniecznym utrzymaniu”, czyli wydatkach zupełnie niezbędnych do godnej egzystencji.

Wnioskodawcy w tak trudnej sytuacji majątkowej nie są i dlatego nie mogą korzystać z przywilejów zagwarantowanych dla osób bardziej potrzebujących. Ich subiektywne przeświadczenie o własnym ubóstwie nie może bowiem przysłonić obiektywnego faktu, że są w stanie bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny ponieść opłatę od apelacji.

Mając na uwadze powyższe okoliczności należało, zgodnie z art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzec jak w sentencji